

Prisraadet siden den 11. April og siden Landstingsvalget i September, kan det kun glæde mig, at Regeringspartiet og Regeringen nu er i Stand til at se nøgternt paa dette Spørgsmaal, det, som man før i saa uhyre Grad misbrugte til en fuldkommen ublufærdig Agitation. Det er blevet sagt om os, at vi har haanet den socialdemokratiske Regering, fordi den ikke er i Stand til at skaffe billigere Priser. Dette er jo fuldkommen og aldeles urigtigt. Nej, det kunde aldeles ikke falde os ind, fordi vi erkender den nuværende Regerings Uformuenhed i saa Henseende, saaledes som jeg synes, man maatte erkende den tidligere Regerings Uformuenhed, den stod overfor ganske de samme Vanskeligheder. Det kunde ikke falde os ind at udtale os haanende om denne Mangel paa Evne til at staa imod denne Bevægelse, som Regeringen, siden den kom til Magten, har udvist. Nej, men det er de Agitatorer, som ikke forsmaaede disse Midler ved de senest afholdte Valg, og som nu maa erkende deres fuldkomne Magtesløshed, en Magtesløshed, som det synes mig de maa have haft en klar Forstaaelse af, da deres Lurtoner lød. Det er dem, der fortjener, om ikke Haan, saa i det mindste et Smil fra vor Side. Det er et ganske naturligt Prosit, der, selv om det kommer sent, er bedre end aldeles intet.

Nej, Priserne kan hverken det nu sidende Styre eller noget andet Styre her i Danmark beherske, og hvis man forsøger derpaa, saa slaar man større Brød op, end man er i Stand til at bage. Men det foreliggende Forslag tager jo heller ikke saa vidt Sigte, som man tog i Krigsaarene og i Aarene nærmest derefter, da man sigtede paa at tilvejebringe en almindelig Prissænkning. Det var maaske forstaaeligt nok i disse Tider, man mene nu derom, hvad man vil; jeg vil hævde, at det, man naaede, viser ganske klart, at Kræfter til at løse Opgaven besidder Samfundet ikke. Men nu tager man, som sagt, ikke saa vidt Sigte, man indskrænker sig til at søge at komme de ublu Priser til Livs, for saa vidt saadanne eksisterer, hvad der sandsynligvis er rigtigt. Og dermed kan man jo i og for sig kun sympatisere. Ublu, urimelige Priser bør ikke tages, og hvis der er Mulighed for at hindre, at dette sker, saa bør saadan Mulighed søges udnyttet; men jeg føler mig overbevist om, som jeg allerede har sagt, at en Hindring for et saadant ublu Priskrav ikke tilvejebringes ad den Vej, som den høje Regering her har peget paa.

Midlet, som man foreslaar, er i og for sig ganske simpelt, det er Columbus' Æg om igen, for Indholdet af Lovforslaget er ganske kort sagt dette, at man skal *konstatere* den ublu Pris, og hvordan skal man det? Jo, det gør man ganske simpelt hen ved at bemyndige Erhvervsministeren til at foretage en Undersøgelse, til at tilvejebringe Oplysninger, som efter en Bearbejdelse kan anvendes til at konstatere, om Prisen er rimelig eller urimelig; Ministeren fremskaffer Oplysningerne, de fire største politiske Partier bearbejder dem ved et Medlem af hvert Parti, derefter truer man den vedkommende erhvervsdrivende, det vedkommende Produktionsomraade, med Offentliggørelse, og naar det er sket, erkender den vedkommende jo nok sin Brøde, gaar man ud fra, og erklærer sig rede til at sætte Prisen ned, og hvis ikke, ja, saa fastsætter den højtærede Minister ganske simpelt den Maksimalavance, vedkommende maa tage. Ja, man kan sige med Tysken: Keine Hexerei, nur Behändigkeit! Det ser saa umaadelig simpelt ud paa Papiret, men det er efter min bedste Overbevisning fuldkommen udførligt i Praksis.

Mig forekommer det virkelig naivt at tro, at man ad denne Vej kan komme et eventuelt Prisvæsen til Livs, som er bygget paa konkurrencehemmende Sammenslutninger, paa Karteller, paa faglige Aftaler o. s. v. Vanskeligheden ved det hidrører i ganske særlig Grad fra, at det samme Varenavn kan dække over Varer af højst forskellig Kvalitet, at Indkøbsprisen for den samme Varekvalitet hos de enkelte handlende kan være i ikke uvæsentlig Grad forskellig under Hensyn til deres Betalings-evne, under Hensyn til Størrelsen af det Kvantum, de er i Stand til at købe o. s. v. Allerede dette kan, naar man tilsteder en rimelig Avance, foranledige forskellige Udsalgspriser, og naar man saa husker paa, at hertil kommer en fra Forretning til Forretning vekslende Omkostningskonto, vekslende Forrentningskonto, saa vil man ganske sikkert faa Klarhed over, hvor vanskeligt det er at løse den Opgave, stillet ganske generelt, at fastslaa, hvad der er en rimelig Pris, men det er jo den Opgave, den højtærede Minister stiller sig. Jeg vil hævde, at for den samme Vare kan Udsalgsprisen være forskellig i forskellige Forretninger, i de forskellige Egne af Landet, ogsaa i de forskellige Kvarterer af denne By, og dog tilstede nogenlunde den samme Avance for det hele Forrentningsomraade, ligesom for andre Varer Prisen kan være konstant, den samme i de forskellige Forretninger og dog